

UVOD

Školski sistem u jednom društvu, tj. državi čine sve škole koje su međusobno povezane po određenom kriteriju u jedinstven i cjelovit sistem radi što potpunijeg ostvarivanja vaspitanja i obrazovanja. Srednje škole su vaspitno-obrazovne institucije gdje se stiču opšta ali i stručna tj. profesionalna znanja. Postoje tri vrste srednjih škola: a) gimnazije, b) srednje stručne škole i škole za kvalifikovane radnike. Gimnazije i srednje stručne škole traju četiri godine a škole za kvalifikovane radnike tri godine.

Nastava, kao i vaspitanje u cijelini je društveno istorijski uslovljena. Karakter nastave zavisi od društveno istorijskih okolnosti u kojima se izvodi. Kada govorimo o nastavi uvijek moramo imati na umu društvena epoha kao njena bitna odrednica. Nastava je složen proces, planski organizovan i voden, u kome učenici usvajaju znanja, stiču vještine i navike, psihofizički se razvijaju i svestrano se vaspitavaju. Osnovni činioci nastave su nastavnik koji poučava, učenici koji uče i didaktički oblikovani sadržaji koje treba savladati. Nastavnik učenicima tumači građu, pomaže im da razumiju nastavne materijale i da ih usvoje. Pri tome primjenjuju raznovrsne oblike rada, metode i sredstva. Nastava je najorganizovaniji i najsystematičniji način sticanja znanja pa je naglašena njena planska organizovanost radi razlučivanja od nenamjernog i sporadičnog učenja koje je često u svakodnevnoj ljudskoj aktivnosti.

Predmet Informatika zastupljen je kao opšteobrazovni u svim školama u prvoj godini školovanja, a u nekim srednjim stručnim školama postoji na drugoj godini predmet Primjena računara. U gimnazijama, elektrotehničkim, mašinskim, računarsko informatičkim i nekim tehničkim srednjim školama postoje predmeti informatičko računarske struke na trećoj i četvrtoj godini školovanja.

Razvoj informatike i ogroman porast znanja usloveli su promjene u konceptu obrazovanja, nastavnim sadržajima, tehnici i tehnologiji nastave i odnosima između nastavnika i učenika. Primjenom računara u nastavnom procesu omogućuje se efikasniji, djelotvorniji i savremeniji vaspitno obrazovni rad. Tradicionalna nastava nije više u stanju udovoljiti zahtjevima savremenog društva. Zato su neophodna osvježenja vaspitno-obrazovnog procesa primjenom novih interaktivnih metoda učenja i savremenih nastavnih sredstava.

U poslednjih tridesetak godina Internet je prolazio kroz dinamičan put razvoja. Izrastao je u najveću globalnu računarsku mrežu na kojoj ljudi obavljaju niz korisnih aktivnosti te kojom se unapređuje čovječanstvo kroz brojne dimenzije ljudskog djelovanja.

Moja tema se odnosi na upotrebu Weba u unapređivanju nastavnog procesa u srednji stručnim školama. Upotreba Interneta i Weba u obrazovne svrhe je jedna od njegovih najvažnijih karakteristika. Internet je nepresušan izvor informacija i kao takav predstavlja središnje mjesto za učenje. Učenici i profesori danas koriste Internet i njegove ogromne resurse kakao bi proces obrazovanja bio potpuniji, interaktivniji i dinamičniji a time i produktivniji nego primjenom klasičnog podučavanja.

Za ovu temu sam se odlučio jer se kao profesor informatike susrećem svakodnevno sa primjenom Weba i Internet tehnologija u nastavnom procesu.